

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 21.02.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в закрито заседание на 21.02.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **175** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 АПК.

Първоначално е образувано по жалба на Р. Г. У., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, ап.9, чрез адв. И. М. от САК, срещу мълчалив отказ на министъра на правосъдието за произнасяне по реда на чл.232 ЗМВР по негово заявление рег. № 94-Р-134/05.11.2021 г.

С разпореждане от 13.01.2022 г. производството по делото е оставено без движение за отстраняване на нередовности на подадената жалба.

Постъпила е молба от 28.01.2022 г. от жалбоподателя Р. Г. У., чрез адв И. М. от САК, в която се излагат подробни съображения относно наличието на правен интерес от оспорване на твърдения мълчалив отказ на министъра на правосъдието за произнасяне по реда на чл.232 ЗМВР по негово заявление рег. № 94-Р-134/05.11.2021 г.

Съдът намира за приложимо тълкуването, дадено в т.8 от Постановление № 4/1976 г. на Върховния съд, независимо, че е постановено по тълкуването на 3., тъй като принципното положение за инструктивния характер на срока за произнасяне от административния орган е запазено и при действието на АПК. Според Постановление № 8/1976 г. за административния орган сроковете по чл. 8 З. са инструктивни и с изтичането им не се преклудира възможността да се произнесе по искането, с което е сезиран. Издаденият по-късно акт е действителен и подлежи на обжалване на общо основание. С изричното произнасяне по искането, ако е отказано издаването на искания административен акт, практически се възстановява изтеклият срок по чл. 33, ал. 2 З. за обжалване на мълчаливия отказ. А ако междувременно е била подадена жалба, тя следва да се приеме и да ѝ се даде ход като жалба и срещу направения по-късно изричен отказ.

Съдът приема, че в настоящата хипотеза е налице основание за служебно приложение на последното изречение от визираното постановление на ВС, тъй като след подаването на жалбата срещу мълчаливия отказ е последвал изричен такъв.

Приложени към настоящия случай указанията на т.8 от Постановление № 4/1976 г. на Върховния съд: "А ако междуременно е била подадена жалба, тя следва да се приеме и да ѝ се даде ход като жалба и срещу направения по-късно изричен отказ", означават съдът да приеме, че подадената жалба срещу мълчаливия отказ следва да се счита за жалба срещу заповедта за прекратяване на правоотношението на основание чл.226, ал.1, т.6 ЗМВР, вр. чл.232, изр.2-ро, предл.1 от ЗМВР.

Това е така, тъй като прекратяването на служебното правоотношение е равнозначно на изричен отказ същото да бъде възстановено в хипотезата на чл.232 ЗМВР. Очевидно е, че по повод и на двете оспорвания - на мълчаливия отказ и на заповедта за уволнение ще бъдат преценявани едни и същи обстоятелства - правилното приложение на хипотезата на чл.232 ЗМВР.

Ето защо и на основание чл.213 ГПК, вр. чл.144 АПК, последващо образуваното адм.д.№ 890/2022г. по описа на АССГ, 64-състав, следва да бъде присъединено към настоящето под общо номер адм.д.№ 175/2022 г., което да се счита за образувано по жалба на Р. Г. У., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, ап.9, чрез адв. И. М. от САК, срещу Заповед №ЧР-05-387/31.12.2021 г. на министъра на правосъдието, с което е прекратено служебното му правоотношение на основание чл.232, изр.2, предл.1-во от ЗМВР.

В присъединеното адм.д.№ 890/2022 г. по описа на АССГ се съдържа пегитум с искане да се задължи ответника на основание чл.174 АПК да издаде заповед за възстановяване на служителя, с каквото правомощие административният съд не разполага. В случай на отмяна на оспорения индивидуален административен акт и на основание чл.174 АПК съдът може да определи срок за издаване на акт съобразно указанията, дадени в мотивите на съдебното решение по приложение на материалния закон. В тази му част производството следва да бъде прекратено.

В частта по искането за присъждане на обезщетение за оставане без работа производството следва да бъде отделено. Това е така, тъй като исковото производство за обезщетение следва да изчяка отмяната на ИАА по аргумент на чл.204, ал.1 АПК. От друга страна, ответниците в двете производства са различни - административен орган и юридическо лице.

Съдът намира за неотнормимо искането на жалбоподателя за изискване на цялото му кадрово досие Следва да се задължи ответника да представи справка за неговото образование, професионален опит и квалификация, както и данни за всички вакантни към 05.11.2021 г. ръководни длъжности в ГДИН, ГДО и Бюрото за защита на застрашени лица.

С молба от 04.02.2022 г. ответникът е представил исканите от жалбоподателя Правила за преназначаване на държавните служители в ГДИН и в ГДО към МП, както и заповед № ЛС-04-1539/01.12.2017 г. на министъра на правосъдието.

Следва да се уважи доказателственото искане на жалбоподателя да се задължи ответника да представи Класификатор на длъжностите в ГДИН и заверено копие от заповедта за утвърждаването му.

На ответника следва да се предостави възможност да представи приложеното към молбата му от 04.02.2022 г. Сведение за вакантни длъжности към 19.11.2021 г. в ЧЕТЛИВ вид, тъй като приложеното такова е нечетливо.

По изложените съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИСЪЕДИНЯВА на основание чл.213 ГПК, вр. чл.144 АПК, адм.д.№ 890/2022г. по описа на АССГ, 64-състав, към настоящето дело, като производството продължи под общо номер адм.д.№ 175/2022 г., което да се счита за образувано по жалба на Р. Г. У., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, ап.9, чрез адв. И. М. от САК, срещу Заповед №ЧР-05-387/31.12.2021 г. на министъра на правосъдието, с което е прекратено служебното му правоотношение на основание чл.232, изр.2, предл.1-во от ЗМВР.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д.№ 175/2022 г. по описа на Административен съд София град, I-во отделение, 69-ти състав, в частта по искането да се задължи ответника на основание чл.174 АПК да издаде заповед за възстановяване на Р. Г. У. на длъжност.

Определението в частта по прекратяването може да се обжалва в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с частна жалба пред ВАС на РБ.

ОТДЕЛЯ иска за присъждане на обезщетение поради оставането на жалбоподателя без работа.

В ЧАСТТА по отделеното исково производство делото да се докладва на Председателя на АССГ за образуване на самостоятелно производство.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 23.03.2022 г. – 9:30 ч., за когато да се призват страните.

КОНСТИТУИРА на основание чл.154. ал.1 АПК като жалбоподател:

Р. Г. У., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, ап.9, чрез адв. И. М. от СА и като ответник: Министъра на правосъдието.

УКАЗВА на основание чл.163, ал.3 вр. чл.170, ал.1 АПК на ответника, че е в негова доказателствена тежест да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт.

УКАЗВА на основание чл.163, ал.3 АПК на жалбоподателя, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

ЗАДЪЛЖАВА ответника на основание чл.190, ал.1 ГПК в срок до о.с.з. на 23.03.2022 г. да представи справка за образованието, професионален опит и квалификация на жалбоподателя, както и данни за всички вакантни към 05.11.2021 г. ръководни длъжности в ГДИН, ГДО и Бюрото за защита на застрашени лица, както и да представи Класификатор на длъжностите в ГДИН и заверено копие от заповедта за утвърждаването му, като в същия срок представи приложеното към молбата му от 04.02.2022 г. Сведение за вакантни длъжности към 19.11.2021 г. в ЧЕТЛИВ вид, тъй като представеното такова е нечетливо.

Преписи от определението да се изпратят на страните на основание чл.138, ал.3 АПК АПК.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: